

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/365/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206180
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614206180.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu COFIDIS, a.s., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36816337, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., zast. JUDr. Alžbeta Fuchsová, konateľ, advokát, Vlárská 32, 831 01 Bratislava, IČO: 36866 881 proti žalovaným v 1. rade Y. U., V. F. č. XX, občan SR, v 2. rade E. U., V. F. č. XXX, občan SR, o zaplatenie sumy 744,71 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 23.6.2015, č. k. 6C 245/2014-61, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup účastníka - Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, Farská 32, 071 01 Michalovce do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 12.12.2014 oznámilo Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, Farská 32, 071 01 Michalovce že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníkov Y. U. a E. U..

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že podaním zo dňa 27.03.2015 žalobca vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorú odôvodnil tým, že predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní je právny záujem toho, kto chce vstúpiť do konania na výsledku sporu. Takýto záujem má ten, právne postavenie ktorého bude rozhodnutím súdu priaznivo alebo nepriaznivo ovplyvnené. Vedľajší účastník nijakým spôsobom nepreukázal právny záujem na výsledku konania, ktorý je základným predpokladom účasti vedľajšieho účastníka konania. Zároveň žalobca uviedol, že nepovažuje za účelne a nevyhnutné, aby v tomto štádiu do konania pristúpil vedľajší účastník a taktiež z podania vedľajšieho účastníka nie je zrejmé, akým spôsobom by v tomto štádiu podporil a pomohol žalovaným v prebiehajúcom súdnom spore. Súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 93 ods. 2 zákona O.s.p. a § 93. ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014, Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom.

Zo spisu súd zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere Č. 70163257.Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že predmetom činnosti žalobcu je poskytovanie úverov, teda žalobca vystupoval pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaní pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupovali ako spotrebiteľia. Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, tak Združenie podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu, súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a pripustil vstup Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska do konania ako vedľajší účastník.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolateľ má za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania by bol opodstatnený len v tom prípade, ak by vedľajší účastník preukázal právny záujem na výsledku konania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 93 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Žalobca sa domnieva, že aj keby súd dostatočne preukázal právne postavenie vedľajšieho účastníka s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenie, aj v tomto prípade by musel vedľajší účastník preukázať právny záujem na výsledku konania, čo však do dnešného dňa vedľajší účastník nepreukázal.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z.z. bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. však práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Cieľom navrhovanej úpravy je vychádzajúc z dôvodovej správy rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku sporu. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne.

Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nestanovuje, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia mať právo vstupovať do sporov o individuálnych záujmoch spotrebiteľov ako vedľajší účastníci. Článok 7 ods. 2 tejto smernice priznáva týmto združeniam procesné práva pokiaľ ide o ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Smernica teda nič nehovorí o prípadnej účasti združení na ochranu spotrebiteľov v individuálnych sporoch. Toto mlčanie sa ale v žiadnom prípade nedá chápať ako zákaz takejto činnosti. Z článku 8 Smernice Rady č. 93/13 EHS vyplýva, že členské štáty môžu zaviesť opatrenia, ktoré sú priaznivejšie pre spotrebiteľa, ako tie, ktoré sú stanovené v smernici. Takýmto opatrením môže byť aj pripustenie vedľajšieho účastníctva v konaní. Občiansky súdny poriadok účinný do 31.12.2014 v ustanovení § 93 a ani v iných ustanoveniach neupravoval, aby podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania mal byť výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať. Žalovaný uznesenie o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania prevzal, proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote odvolanie nepodal a doposiaľ žiaden nesúhlas s jeho vstupom do konania nevyslovil.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 do konania mohol vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania bola obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak mohol vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby, kedy sa konanie skončilo. Začiatok konania je daný dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

Ak Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 v prípade vedľajšieho účastníka ako združenia na ochranu spotrebiteľa nevyžadoval preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu a jeho vstup do konania nepodmieňoval výslovným súhlasom zo strany žalovaného, bolo pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania vhodným prostriedkom pre dosiahnutie toho, aby žalovaný ako spotrebiteľ mohol účinnejšie brániť svoje práva vyplývajúce z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy.

Na právnu úpravu vyplývajúcu z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015 prihladať nemožno, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu pred 1.1.2015, teda v dobe keď v tom čase účinný Občiansky súdny poriadok nevyžadoval ako súčasť podnetu aj súhlas účastníka so vstupom do konania.

Zákon č. 353/2014 Z. z. účinný od 01.01.2015 neobsahuje vlastné prechodné ustanovenia a preto je potrebné jeho účinky vykladať v súlade s princípom zákazu pravej retroaktivity. Ak nie je v prechodných ustanoveniach výslovne uvedené inak, je pri strete starej a novej úpravy nutné vychádzať zo všeobecne platnej zásady nepravej retroaktivity procesných noriem, teda aplikácie nových procesných noriem pre skôr začaté konania. V takom prípade sa v konaní pokračuje podľa neskoršieho zákona s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených skôr zostávajú v platnosti. Čo sa týka nepravej retroaktivity v procesnom práve a názorov v odbornej literatúre na ňu, z povahy procesného práva vyplýva, že nové procesné právo má pôsobiť odo dňa nadobudnutia účinnosti nového zákona a to aj pre konania zahájené pred jeho účinnosťou. Účinky procesných úkonov súdu a účastníkov, ktoré s nimi spájala či nespájala skoršia úprava však zostávajú zachované. Oznámenie o vstupe predstavuje procesný úkon vedľajšieho účastníka, ktorým oznamuje svoj vstup do konania a preto na takýto procesný úkon vedľajšieho účastníka sa musí vzťahovať právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.